

Sygn. akt: IC 1609/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L. dnia 18 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Krajewska

Protokolant: K. K.

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2015r.

na rozprawie

sprawy z powództwa P. U.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

I. umarza postępowanie co do kwoty 2.900 zł dochodzonej pozwem,

II. zasądza od strony pozwanej, (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda, P. U. kwotę 3.846 zł (trzy tysiące osiemset czterdzieści sześć złotych) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 3.600 zł od dnia 18 maja 2014r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 246 zł od dnia 9 lipca 2014r. do dnia zapłaty,

III. zasądza od strony pozwanej, (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda, P. U. ustawowe odsetki od kwoty 2.900 zł (dwa tysiące dziewięćset złotych) za okres od dnia 18 maja 2014r. do dnia 23 lipca 2014r. ,

IV. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

V. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.017zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów udziału w sprawie pełnomocnika,

VI. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 421,32 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn.akt IC 1609/14

UZASADNIENIE

Powód, P. U. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej, poprzednia nazwa (...) S.A. V. (...) w W., obecna nazwa, (...) S.A. V. (...) w W. kwoty 6.846 zł z ustawowymi odsetkami: od kwoty 6.600 zł od dnia 13 maja 2014r. do dnia zapłaty i od kwoty 246 zł od dnia 9 lipca 2014r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na rzecz powoda od strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że zgłosił stronie pozwanej szkodę z tytułu ubezpieczenia autocasco. Strona pozwana uznała swą odpowiedzialność za szkodę, jednak sporną kwestią pozostawała wysokość wypłaconego

odszkodowania, która to kwota przez stronę pozwaną w ocenie powoda została zaniżona. Powód wykonał kalkulację wartości samochodu u niezależnego rzeczoznawcy. Różnica między wartością pojazdu przed i po szkodzie została określona w kwocie 7.800 zł. Różnica między kwotą wypłaconego odszkodowania, a kwotą należną wynosiła kwotę 6.600 zł dochodzoną pozwem. Na roszczenie dochodzone pozwem składał się także koszt wykonania przez powoda kalkulacji naprawy w kwocie 246 zł oraz należne odsetki ustawowe. Powód wezwał stronę pozwaną do dobrowolnej zapłaty powyżej wskazanych należności, której strona pozwana na rzecz powoda nie uiszczała.

W piśmie procesowym z dnia 29 lipca 2014r. powód cofnął pozew w części, co do kwoty 2.900 zł należności głównej dochodzonej pozwem i zrzekł się w tym zakresie swego roszczenia wobec strony pozwanej, wskazując, że strona pozwana uiszczała na jego rzecz powyższą kwotę pieniężną w dniu 29 lipca 2014r. tytułem dalszej części należnego odszkodowania.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, poprzednio (...) S.A. V. (...) w W., obecnie (...) S.A. V. (...) w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz kwoty 17 zł tytułem zwrotu kosztów opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana podniosła, że w dniu 29 lipca 2014r. wypłaciła powodowi tytułem dopłaty do odszkodowania kwotę 2.900 zł, a łącznie wypłaciła powodowi odszkodowanie w kwocie 4.100 zł. Strona pozwana wskazała, że wartość uszkodzonego pojazdu powoda przed szkodą wynosiła kwotę 17.800 zł, a wartość pozostałości po szkodzie kwotę 13.700 zł. Strona pozwana nie zakwestionowała okoliczności, że w dniu 5 kwietnia 2014r. doszło do zdarzenia, wskutek którego uszkodzony został pojazd marki R. nr rej. (...) objęty ochroną ubezpieczeniową strony pozwanej. Powodowi została wypłacona kwota 4.100 zł odszkodowania, przy przyjęciu szkody całkowitej, jako różnica między wartością rynkową pojazdu, a wartością pozostałości, zgodnie z umową ubezpieczenia i ogólnymi warunkami ubezpieczenia. Wartość rynkową wraku pojazdu strona pozwana ustaliła na podstawie aukcji internetowej, na której ofertę zakupu wraku uzyskano w kwocie 13.700 zł. Wysokość odszkodowania w żądanej przez powoda kwocie nie była adekwatna do poniesionej przez powoda szkody. Przedstawiona przez powoda kalkulacja naprawy sporządzona na jego zlecenie, nie stanowiła dowodu w niniejszym postępowaniu, jako dokument prywatny. Strona pozwana zakwestionowała także zasadność żądania zwrotu kosztów wyceny pojazdu, gdyż w toku postępowania likwidacyjnego sporządziła kalkulację naprawy i niezbędne do prawidłowej likwidacji szkody dokumenty. Strona pozwana podniosła także, że była zobowiązana wypłacić powodowi bezsporną kwotę odszkodowania w terminie 30 dni od zgłoszenia szkody, w pozostałym, spornym zakresie była zobowiązana do wypłaty świadczenia w terminie 14 dni od chwili gdy wyjaśnienie spornych okoliczności stało się możliwe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 marca 2014r. powód, P. U. zawarł ze stroną pozwaną, poprzednia nazwa, (...) S.A. V. (...) w W. pisemną umowę ubezpieczenia komunikacyjnego AC PAKIET SERWISOWY na podstawie wniosku nr (...), dotyczącą samochodu osobowego powoda, marki R. (...) nr rej. (...) rok produkcji 2009. Na podstawie tej umowy strona pozwana objęła ochroną ubezpieczeniową wyżej wymieniony pojazd powoda w zakresie ewentualnego uszkodzenia lub kradzieży pojazdu w okresie ubezpieczenia od dnia 28 marca 2014r. do dnia 27 marca 2015r. Strony w umowie określiły sumę ubezpieczenia w kwocie 22.000 zł. Powód zobowiązał się także w tej umowie do zapłaty na rzecz strony pozwanej należnej, ustalonej umową składki pieniężnej z tytułu ubezpieczenia, która to składka na rzecz strony pozwanej przez niego została uiszczona.

Zgodnie z powyższą umową ubezpieczenia komunikacyjnego do tej umowy miały zastosowanie ogólne warunki ubezpieczenia casco pojazdów lądowych (AC) – Pakiet Dealerski, zatwierdzone uchwałą zarządu strony pozwanej nr (...) z dnia 13 czerwca 2013r. Powyższe ogólne warunki ubezpieczenia stanowiły:

-zgodnie z § 2 pkt 5, że sumą ubezpieczenia była kwota wyrażona w PLN stanowiąca górną granicę odpowiedzialności strony pozwanej, z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia nie wyższa niż wartość rynkowa pojazdu w dniu zawierania umowy ubezpieczenia,

- zgodnie z § 2 pkt 8, że szkodę całkowitą stanowiła utrata, a także uszkodzenie pojazdu w stopniu przekraczającym ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu tj. gdy ustalone w oparciu o kalkulację w systemach eksperckich koszty naprawy pojazdu bez uwzględnienia amortyzacji części zamiennych, a także zużycia eksploatacyjnego w ogumieniu, akumulatorze, elementach ciernych układu hamulcowego oraz elementach układu wydechowego – przekraczały 70% wartości pojazdu w chwili zaistnienia szkody,

- zgodnie z § 2 pkt 14, że wartość rynkową pojazdu stanowiła wartość ustalona przez Towarzystwo na podstawie notowań rynkowych cen pojazdu danej marki i typu (modelu) z uwzględnieniem jego roku produkcji, okresu eksploatacji, wyposażenia, stanu technicznego, przebiegu (w km), ustalonych w oparciu o dane zawarte w systemach eksperckich,

- zgodnie z §16 ust.1, 2 i 3, w razie szkody całkowitej odszkodowanie było równe wartości rynkowej pojazdu w dniu szkody, nie wyższej niż suma ubezpieczenia, w przypadku szkody całkowitej polegającej na uszkodzeniu pojazdu w stopniu przekraczającym ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy, z kwoty odszkodowania ulegała potrąceniu wartość pozostałości, ustalanych przy uwzględnieniu rozmiaru i zakresu uszkodzeń oraz stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu,

- zgodnie z § 24 ust.1 i 2, odszkodowanie podlegało wypłacie w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, a jeżeli wyjaśnienie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe w tym terminie, to świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, jednak bezsporną część odszkodowania należało spełnić w terminie 30 dni od daty otrzymania zgłoszenia o wypadku.

W dniu 5 kwietnia 2014r. powód, P. U. jechał swym samochodem marki R. (...) nr rej. (...) ubezpieczonym wówczas w zakresie AC u strony pozwanej, drogą ze Z. w kierunku J.. Na łuku drogi powód stracił panowanie nad kierowanym przez niego pojazdem, który to pojazd wypadł na prawą stronę poza jezdnię i uderzył prawym bokiem w przydrożną barierkę. W wyniku tego zdarzenia w samochodzie tym zostały uszkodzone zderzak przedni, reflektor, błotnik przedni, wspornik przedni, nadkole wewnętrzne, drzwi przednie, klamka wewnętrzna, zderzak tylny, wspornik zderzaka, wahacz poprzeczny, obręcz aluminiowa, opona, pokrywa przednia, wnęka koła i błotnik tylny.

Powód zgłosił stronie pozwanej szkodę powstałą w dniu 5 kwietnia 2014r. w swym pojeździe marki R. (...) nr rej. (...) w dniu 9 kwietnia 2014r. z tytułu ubezpieczenia autocasco i wniósł o wypłatę mu należnego odszkodowania tytułem naprawienia szkody w jego pojeździe. W zgłoszeniu szkody powód wskazał stronie pozwanej, że uszkodzeniu w jego pojeździe uległy pokrywa przednia, zderzak, cały prawy bok, lampa przednia, koło i zawieszenie.

Strona pozwana pismem z dnia 16 kwietnia 2014r. powiadomiła powoda, że przeprowadzona analiza powypadkowa zakresu uszkodzeń pojazdu powoda wykazała, że naprawa pojazdu była ekonomicznie nieuzasadniona i zgodnie z §16 ogólnych warunków ubezpieczenia szkoda została zakwalifikowana jako całkowita. Jednocześnie strona pozwana pismem tym zaproponowała powodowi przyjęcie wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym w dniu szkody w kwocie 18.800 zł i w stanie uszkodzonym po szkodzie w kwocie 17.600 zł oraz wysokość odszkodowania w kwocie 1.200 zł, wartość pozostałości ustalając na podstawie oferty zakupu auta na portalu internetowym w kwocie 16.000 zł powiększonej o 10% marży pośrednika.

Pismem z dnia 13 maja 2014r. strona pozwana powiadomiła powoda o przyznaniu odszkodowania pieniężnego w kwocie 1.200 zł w związku ze szkodą w pojeździe powoda marki R. (...) nr rej. (...) z dnia 5 kwietnia 2014r., która to kwota odszkodowania przez stronę pozwaną powodowi została wypłacona.

W dniu 10 czerwca 2014r. na zlecenie powoda została wykonana pisemna opinia nr (...) przez rzeczoznawcę samochodowego Z. B., w której to opinii ustalono wartość rynkową wyżej wymienionego pojazdu powoda przed szkodą w dniu 5 kwietnia 2014r. w kwocie 17.800 zł oraz wartość pozostałości tego pojazdu po szkodzie w kwocie 10.000 zł oraz wysokość różnicy pojazdu przed i po szkodzie w kwocie 7.800 zł.

Za wydanie powyższej opinii rzeczoznawcy powód zapłacił cenę w kwocie 246 zł, zgodnie z fakturą VAT nr (...) z dnia 12 czerwca 2014r.

Pismem z dnia 17 czerwca 2014r. powód wezwał stronę pozwaną za pośrednictwem swego pełnomocnika do zapłaty dalszej części odszkodowania w kwocie 6.600 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 maja 2014r. do dnia zapłaty oraz kwoty 246 zł tytułem zwrotu kosztów kalkulacji naprawy pojazdu wraz z odsetkami ustawowymi od dnia tego wezwania do dnia zapłaty.

Pismem z dnia 23 lipca 2014r. strona pozwana poinformowała powoda o przyznaniu odszkodowania w łącznej kwocie 4.100 zł z tytułu szkody całkowitej w pojeździe powoda marki R. (...) nr rej. (...) w związku z uszkodzeniem tego pojazdu z dnia 5 kwietnia 2014r. W dniu 29 lipca 2014r. strona pozwana wypłaciła powodowi dalszą część tego odszkodowania w kwocie 2.900 zł.

Koszt naprawy samochodu powoda marki R. (...) nr rej. (...) w związku z uszkodzeniem tego pojazdu w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 5 kwietnia 2014r. wynosił faktycznie kwotę 15.193,19 zł brutto, a wartość rynkowa tego pojazdu w miesiącu kwietniu 2014r. w stanie nieuszkodzonym wynosiła kwotę 17.800 zł brutto. Koszt naprawy tego pojazdu przekraczał więc 70% jego wartości rynkowej, a przez to szkoda w tym pojeździe stanowiła szkodę całkowitą, zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia obowiązującymi do umowy ubezpieczenia autocasco zawartej przez stronę. Wartość rynkowa pozostałości tego pojazdu po szkodzie wynosiła natomiast kwotę 10.100 zł brutto.

Dlatego też, wartość należnego powodowi od strony pozwanej odszkodowania z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia autocasco pojazdu wyniosła kwotę 7.700 zł brutto, jako różnica między wartością pojazdu przed i po szkodzie z dnia 5 kwietnia 2014r.

DOWODY: wezwanie do zapłaty z dnia 17 czerwca 2014r. k.15 akt,

opinia nr (...) z dnia 10 czerwca 2014r. k.19-20 akt,

faktura VAT nr (...) z dnia 12 czerwca 2014r. k.21 akt,

ogólne warunki ubezpieczenia k.42-45 akt,

wycena nr (...) z dnia 16 lipca 2014r. k.46-50 akt,

oferty z aukcji internetowej k.51-54 akt,

kosztorys nr (...) z dnia 9 kwietnia 2014r. k.55-57 akt,

opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej mgr inż.

K. G. k.71-91 i k.117-122 akt,

dołączone akta szkody strony pozwanej nr (...).

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art.203§1 kpc, pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

Po wniesieniu pozwu, a przed rozpoczęciem rozprawy w przedmiotowej sprawie, powód w piśmie procesowym z dnia 29 lipca 2014r. cofnął częściowo pozew przeciwko stronie pozwanej o zapłatę kwoty 2.900 zł należności głównej dochodzonej pozwem ze zrzeczeniem się roszczenia.

Cofnięcie pozwu w powyższym zakresie zgodnie z powyżej wskazanym przepisem prawa było więc dopuszczalne, nie wymagało zgody strony pozwanej i odniosło skutek prawny.

Zgodnie z art.355§ 1 kpc, sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, między innymi jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew.

Dlatego też, postępowanie w przedmiotowej sprawie co do kwoty 2.900 zł należności głównej dochodzonej pozwem podlegało umorzeniu i Sąd w tym zakresie orzekł jak w punkcie I sentencji niniejszego wyroku.

W pozostałym zakresie powództwo w znacznej części było zasadne, a przez to w znacznej części zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie bowiem z art.805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Zgodnie z § 2 pkt 1 w/w przepisu prawa, świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Okolicznością bezsporną między stronami w przedmiotowej sprawie był fakt, że strona pozwana na podstawie umowy autocasco z dnia 28 marca 2014r. objęła ochroną ubezpieczeniową samochód powoda, P. U. marki R. (...) nr rej. (...) w okresie ubezpieczenia od dnia 28 marca 2014r. do dnia 27 marca 2015r., zobowiązując się do wypłaty na rzecz powoda odszkodowania, w razie uszkodzenia tego pojazdu w tym okresie czasu, a powód zobowiązał się opłacić z tego tytułu stronie pozwanej należną składkę, która przez powoda została na rzecz strony pozwanej uiszczona.

Jak wynikało z dokumentów zawartych w aktach szkody strony pozwanej, w/w samochód powoda w dniu 5 kwietnia 2014r., a więc w trakcie trwania powyższej umowy ubezpieczenia autocasco i ochrony ubezpieczeniowej udzielonej powodowi przez stronę pozwaną, uległ uszkodzeniu i z tego tytułu strona pozwana była zobowiązana wypłacić powodowi należne odszkodowanie, zgodnie z powyżej wskazaną umową autocasco, ogólnymi warunkami ubezpieczenia obowiązującymi do tej umowy oraz obowiązującymi przepisami prawa, co między stronami także było okolicznością bezsporną.

Okolicznością sporną natomiast między stronami w przedmiotowej sprawie było w jakiej wysokości strona pozwana była zobowiązana wypłacić powodowi to należne odszkodowanie.

Strona pozwana bowiem, przyjęła, że szkodę w pojeździe powoda powstałą w wyniku zdarzenia z dnia 5 kwietnia 2014r. należało uznać za szkodę całkowitą i że w związku z tym jej odpowiedzialność odszkodowawcza wobec powoda ograniczała się do wypłaty powodowi kwoty stanowiącej różnicę wartości tego pojazdu przed szkodą w stanie nieuszkodzonym, a wartością po szkodzie, w stanie uszkodzonym.

Z takim stanowiskiem strony pozwanej zgodził się powód, który stwierdził jednakże, że ustalona przez stronę pozwaną w wyniku przeprowadzenia postępowania likwidacji szkody wysokość przyznanego powodowi i wypłaconego mu odszkodowania nie była adekwatna do faktycznej szkody jaką powód poniósł zgodnie z warunkami zawartej między stronami umowy ubezpieczenia autocasco.

Zgodnie z § 2 pkt 8 ogólnych warunków ubezpieczenia strony pozwanej, stanowiących integralną część umowy ubezpieczenia autocasco zawartej między stronami, przez pojęcie szkody całkowitej w tych ogólnych warunkach

ubezpieczenia przyjęto uszkodzenie pojazdu w takim zakresie, że koszty naprawy pojazdu przekraczały 70% jego wartości.

Zgodnie także z § 16 ogólnych warunków ubezpieczenia, w razie powstania szkody całkowitej, strona pozwana była zobowiązana ustalić należne odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość pozostałości.

Powyższe zapisy ogólnych warunków ubezpieczenia były zgodne z treścią art.363§ 1 kc zdanie 2, zgodnie z którym gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Strona pozwana w ocenie Sądu słusznie przyjęła i ustaliła w trakcie postępowania likwidacji szkody, że w pojeździe powoda w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 5 kwietnia 2014r. zaistniała szkoda całkowita i że w związku z tym, odpowiedzialność strony pozwanej wobec powoda ograniczała się do wypłaty powodowi kwoty pieniężnej stanowiącej różnicę między wartością rynkową pojazdu przed i po szkodzie.

Sąd nie uwzględnił natomiast przy tym twierdzeń strony pozwanej zawartych w uzasadnieniu pisemnej odpowiedzi na pozew, jakoby strona pozwana posiadała uprawnienie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, a zwłaszcza ogólnymi warunkami ubezpieczenia obowiązującymi do umowy zawartej przez strony, ustalać wartość pozostałości samochodu powoda po szkodzie, na podstawie wartości ofert kupna tego pojazdu na portalu internetowym. Ogólne warunki ubezpieczenia takiego sposobu ustalenia wartości rynkowej pojazdu w stanie uszkodzonym bowiem nie przewidywały, a w § 2 pkt 14 tych warunków zostało wyraźnie określone, że wartość rynkowa pojazdu powinna być ustalona na podstawie danych zawartych w systemach eksperckich. W ocenie Sądu zapis ten miał zastosowanie nie tylko do ustalenia wartości rynkowej pojazdu w stanie nieuszkodzonym, ale także do ustalenia wartości rynkowej pojazdu w stanie uszkodzonym po szkodzie, dla potrzeb określenia wysokości odszkodowania przy przyjęciu szkody całkowitej.

Nadto, należało mieć przy tym także na względzie, że oferta zakupu auta powoda w stanie uszkodzonym zaoferowana na portalu internetowym była jedynie ofertą i nie wiadomym było, czy oferent zakupiłby faktycznie auto powoda za taką cenę jaką w tej ofercie zadeklarował. Taki sposób ustalenia wartości rynkowej pozostałości pojazdu powoda nie był więc w ocenie Sądu właściwy i wartość rynkową tych pozostałości należało ustalić zgodnie z umową ubezpieczenia wiążącą strony, a w szczególności z ogólnymi warunkami ubezpieczenia obowiązującymi do tej umowy, na podstawie danych zawartych w systemach eksperckich. (...) te bowiem opierają wskazane w nich wartości nie na cenach ofertowych zakupu pojazdów na rynku, lecz na podstawie cen sprzedażowych, za jakie to ceny auta lub ich podzespoły faktycznie są sprzedawane.

Na okoliczność jakie elementy w pojeździe powoda zostały uszkodzone, jaki był faktyczny koszt naprawy pojazdu powoda po szkodzie, jaka była faktyczna wartość tego pojazdu w dniu 5 kwietnia 2014r. przed i po szkodzie, Sąd uwzględnił w całości pisemną opinię biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej mgr inż. K. G. pierwotną i uzupełniającą, wydaną w przedmiotowej sprawie.

Biegły sądowy, mgr inż. K. G. wydał powyższą opinię w oparciu o dowody zawarte w aktach niniejszej sprawy i dołączonych aktach szkody strony pozwanej, a ustalenia co do wartości kosztów napraw pojazdu powoda oraz wartości tego pojazdu przed i po szkodzie poczynił na podstawie systemu (...)Ekspert, zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia strony pozwanej obowiązującymi do umowy ubezpieczenia zawartej między stronami.

Biegły sądowy, mgr inż. K. G. powyższą opinię wydał według swej najlepszej wiedzy jako wieloletniego specjalisty w zakresie techniki samochodowej, specjalisty nie związanego w żaden sposób z żadną ze stron, a opinia tego biegłego sądowego w swej treści była spójna, logiczna, a przez to w pełni zasługująca na uwzględnienie.

Dlatego też, w dużej mierze Sąd oparł swe ustalenia faktyczne w przedmiotowej sprawie co do faktycznej wartości odszkodowania należnego powodowi od strony pozwanej, na ustaleniach opinii biegłego sądowego mgr inż. K. G., które to ustalenia Sąd w niniejszym postępowaniu przez to przyjął jako własne.

Jak wynikało z opinii wyżej wymienionego biegłego sądowego, wartość rynkowa pojazdu powoda w stanie nieuszkodzonym w dniu 5 kwietnia 2014r. wynosiła kwotę 17.800 zł, a wartość kosztów naprawy tego pojazdu po zdarzeniu wywołującym szkodę wynosiła kwotę łączną 15.193,19 zł.

W pojeździe powoda w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 5 kwietnia 2014r. zaistniała więc szkoda całkowita zgodnie z umową ubezpieczenia, gdyż wartość kosztów naprawy pojazdu przewyższała 70% wartości rynkowej tego pojazdu.

Natomiast jak ustalił biegły sądowy, wartość rynkowa pojazdu powoda po szkodzie w dniu 5 kwietnia 2014r. w stanie uszkodzonym, wynosiła kwotę 10.100 zł.

Dlatego też, strona pozwana na podstawie i zgodnie z umową ubezpieczenia autocasco powinna była w sposób prawidłowy ustalić i wypłacić powodowi należne odszkodowanie w kwocie 7.700 zł i przy dołożeniu należytej staranności miała możliwość dokonania tych ustaleń w terminie 30 dni określonych w ogólnych warunkach ubezpieczenia, gdyż czynności te w żadnym zakresie nie były skomplikowane.

Natomiast po przeprowadzeniu postępowania likwidacji szkody w pojeździe powoda, strona pozwana początkowo ustaliła i wypłaciła powodowi odszkodowanie w zaniżonej, niezgodnej z umową ubezpieczenia wysokości 1.200 zł, a następnie w wyniku odwołania się od tej decyzji przez powoda, w trakcie niniejszego postępowania sądowego strona pozwana wypłaciła powodowi dalszą część odszkodowania w kwocie 2.900 zł. Łącznie więc strona pozwana wypłaciła dotychczas powodowi z należnego powodowi odszkodowania kwotę 4.100 zł, która to kwota nie była kwotą odpowiednią zgodnie z zawartą przez strony umową ubezpieczenia autocasco.

Skoro bowiem strona pozwana wypłaciła dotychczas powodowi łącznie kwotę 4.100 zł odszkodowania, to nadal jest zobowiązana do dopłaty na rzecz powoda z tego tytułu dalszej kwoty 3.600 zł, przy przyjęciu prawidłowej wysokości odszkodowania jako różnicy między wartością pojazdu przed szkodą w kwocie 17.800 zł i po szkodzie w kwocie 10.100 zł.

Dlatego też, Sąd uwzględnił żądanie pozwu w zakresie zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda dalszej części odszkodowania w kwocie 3.600 zł tytułem naprawienia szkody związanej z uszkodzeniem samochodu powoda w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 5 kwietnia 2014r., zgodnie z zawartą między stronami umową ubezpieczenia autocasco tego pojazdu. Dalsze roszczenia powoda, co do zasądzenia na jego rzecz od strony pozwanej wyżej kwoty odszkodowania z powyższego tytułu Sąd uznał za niezasadne i nie zasługujące na uwzględnienie.

W ocenie Sądu strona pozwana powinna także zwrócić powodowi na jego żądanie koszty prywatnej opinii rzeczoznawcy, wydanej w celu ustalenia faktycznej wartości szkody w pojeździe powoda.

Jak wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 maja 2004r. sygn.akt IIICZP 24/04 cyt: „Odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może – stosownie do okoliczności sprawy – obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego”.

Powyzsza uchwała Sądu Najwyższego odnosiła się co prawda do odpowiedzialności odszkodowawczej w przypadku umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, lecz w ocenie Sądu miała także analogiczne zastosowanie w przedmiotowej sprawie, dotyczącej odszkodowania z dobrowolnej umowy ubezpieczenia autocasco.

Powód bowiem nie posiadając specjalistycznej wiedzy z zakresu techniki samochodowej skorzystał na własny koszt i na własne ryzyko z pomocy specjalisty, który na jego zlecenie wydał prywatną opinię dotyczącą wartości należnego

powodowi od strony pozwanej odszkodowania z tytułu umowy autocasco. Powód nie miał możliwości zweryfikować w inny sposób niż poprzez prywatną opinię rzeczoznawcy ustaleń strony pozwanej co do wysokości szkody i należnego powodowi odszkodowania oraz weryfikacji ustaleń strony pozwanej co do przyjęcia szkody całkowitej.

W przypadku gdyby ustalenia opinii prywatnej określały, że strona pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie w prawidłowej wysokości, powód poniósłby koszty opinii prywatnej i w ocenie Sądu żadnych roszczeń w stosunku do strony pozwanej związanych z kosztami opinii prywatnej nie posiadałby. Opinia prywatna natomiast wykazała, że wysokość odszkodowania została przez stronę pozwaną zaniżona, co potwierdziły także ustalenia opinii niezależnego biegłego sądowego wydanej w przedmiotowej sprawie. Dlatego też, w ocenie Sądu poniesione koszty opinii prywatnej przez powoda były celowe do wykazania, że odszkodowanie powinno być wypłacone w wyższej wysokości niż ustaliła to strona pozwana, a przez to także kwotę 246 zł poniesionych kosztów opinii prywatnej strona pozwana powinna zwrócić powodowi. Powód wykazał także w toku niniejszego postępowania, że koszty prywatnej opinii rzeczoznawcy w kwocie wskazanej w pozwie poniósł, przedkładając Sądowi na tę okoliczność dowód w postaci faktury VAT wystawionej i zapłaconej przez powoda za tę usługę na rzecz wykonującego opinię rzeczoznawcy.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w punkcie II sentencji niniejszego wyroku, co do należności głównej dochodzonej pozwem.

Orzeczenie w zakresie należnych odsetek ustawowych jak w punkcie II sentencji wyroku Sąd wydał:

- co do kwoty 3.600 zł dalszego należnego odszkodowania w oparciu o art. 481 kc w zw. z art.817§1 kc w zw. z §24 ust.1 ogólnych warunków ubezpieczenia strony pozwanej, zasądzając te odsetki od dnia następnego po trzydziestym dniu od zawiadomienia o wypadku ubezpieczeniowym, w związku z tym, że strona pozwana posiadała możliwość ustalenia prawidłowej wysokości odszkodowania należnego powodowi w tym terminie, przewidzianym przepisami prawa i umową ubezpieczenia,

- co do kwoty 246 zł kosztów opinii prywatnej w oparciu o art.481 kc, zasądzając te odsetki od dnia następnego po upływie wyznaczonego przez powoda stronie pozwanej w piśmie z dnia 17 czerwca 2014r. terminu do zapłaty tej należności.

O należnych powodowi od strony pozwanej odsetkach ustawowych od kwoty 2.900 zł części należnego odszkodowania wypłaconego w toku niniejszego postępowania, jak w punkcie III niniejszego wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 481 kc w zw. z art.817§1 kc w zw. z §24 ust.1 ogólnych warunków ubezpieczenia strony pozwanej, zasądzając te odsetki za okres w którym strona pozwana pozostawała wobec powoda w opóźnieniu z zapłatą tej należności.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił jako niezasadne jak w punkcie IV sentencji niniejszego wyroku z przyczyn wskazanych we wcześniejszych rozważaniach.

Orzeczenie o zwrocie należnych kosztów procesu jak w punkcie V sentencji wyroku Sąd wydał w oparciu o art.100 kpc, obciążając należnymi kosztami procesu stronę pozwaną w całości na rzecz powoda, w związku z tym, że powód uległ tylko w nieznaczej części co do swego żądania. Na powyższe koszty procesu należne powodowi od strony pozwanej w kwocie łącznej 1.017 zł składały się: uiszczona przez powoda opłata sądowa od pozwu w kwocie 100 zł, uiszczona zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 300 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 600 zł i poniesiona opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Orzeczenie o nie uiszczonych kosztach sądowych w zakresie brakujących kosztów opinii biegłego sądowego w kwocie 421,02 zł, jak w punkcie VI sentencji niniejszego wyroku Sąd wydał w oparciu o art.100 kpc w zw. z art.113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz.U. z 2010r. nr 90 poz.594 z późn.zm.), obciążając tymi kosztami stronę pozwaną w całości, w związku z tym, że powód uległ tylko w nieznaczej części co do swego żądania.